

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.160/2013/9.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2013. június 4. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt az **I. rendű vádlott és társa** ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék 2013. február 25.** napján kihirdetett **13.B.373/2012/32.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** akként, hogy a **II. r. vádlott** esetében a próbaidő tartamát **3 (három) évre súlyosbítja.**

Az első fokú eljárás során felmerült, az I. r. vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen **131.590.-** (egyszázharmincegyezer-ötszázkilencven) forint, a II. r. vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen **82.278.-** (nyolcvankettőezer-kettőszázhetvennyolc) forint.

Egyebekben az első fokú ítéletet h e l y b e n h a g y j a .

Kötelezi az I. r. vádlottat **3.000-** (háromezer) forint, míg a II. r. vádlottat **18.000.-** (tizennyolcegyezer) forint a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság az I. r. vádlottat testi sértés büntette [Btk. 170. § (1) és (6) bekezdés 1. fordulat] miatt 4 év börtönbüntetésre és a közügyek gyakorlásától 4 évi eltiltásra ítélte, a II. r. vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság vétsége [Btk. 271. § (1) bekezdés] miatt 6 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetésre ítélte. A fogházbüntetés felfüggesztésének próbaidejére elrendelte a II. r. vádlott pártfogó felügyeletét. Külön magatartási szabályként előírta, hogy a II. r. vádlott szociális készségfejlesztő foglalkozáson (konfliktuskezelés) vegyen részt. A Gyulai Törvényszék Bűnjelkezelője által Bj.I/51/2012. tételszámon bevételezett és 1. sorszám alatt kezelt kést elkobozta. Az eljárás során lefoglalt és a Gyulai Törvényszék Bűnjelkezelője által Bj.I./51/2012/2-5. sorszámmon bevételezett bűnjelkekről akként rendelkezett, hogy azok lefoglalását megszüntette és a 2-4. alattiakat az I. r. vádlottnak, míg az 5. sorszám alatt kezelt bűnjelket a II. r. vádlottnak kiadni rendelte.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből az I. r. vádlottat 118.141.- forint, a II. r. vádlottat 95.727.- forint, az I. és II. r. vádlottakat egyetemlegesen pedig 12.640.- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyész az I. és II. r. vádlottak terhére, az I. r. vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabásáért, a II. r. vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtása próbaidőre történő felfüggesztésének mellőzéséért, továbbá az I. r. vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.111/2013/1-II. számú átiratában a bűnösségi körülményekre tett észrevételei mellett az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az I. r. vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabását, a II. r. vádlott tekintetében a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtása próbaidőre történő felfüggesztésének mellőzését, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezési nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője fellebbezését akként módosította, hogy elsődlegesen az első fokú ítélet megváltoztatását és eltérő minősítés, a Btk. 170. § (7) bekezdése szerint minősülő és büntetendő gondatlanságból elkövetett életveszélyt okozó testi sértés megállapítását, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

Az ítéletábra a bejelentett fellebbezések közül az ügyészi fellebbezést találta részben alaposnak.

Az első fokú ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés nélkül folytatta le. A Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az első fokú ítélet tényállását azonban az iratok egybehangzó adatai alapján az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette:

Az I. r. vádlott korábbi büntetései között az első fokú ítélet 3. oldal 4. bekezdésében írt Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletének száma helyesen: 14.Bk.IX.43.161/2011/2.

A II. r. vádlott korábbi büntetései közül az első fokú ítélet 3. oldal utolsó bekezdésében megjelölt 10 hónap, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés próbaideje 2010. május 1. napján eredményesen letelt.

Az 5. oldal 1. bekezdés 1. sora értelemzavaró elírást tartalmaz, az helyesen: Amikor az I. r. vádlott és a II. r. vádlott egymás mellé **értek** a [település, utca, házszám] számú ház előtt történtek a megjelölt események.

Ugyanezen bekezdés utolsó sorát azzal egészíti ki az ítélőtábla, hogy az I. r. vádlott egyenes, előre irányuló, szűrő mozdulattal szúrta meg a II. r. vádlottat a has területén (nyomozati iratok 247. lapszám alatti igazságügyi orvos-szakértői vélemény 1. bekezdés utolsó sora).

A II. r. vádlott sérülései 8 napon túl gyógyulóak voltak (nyomozati iratok 243. lapszám alatti igazságügyi orvos-szakértői vélemény 2. bekezdés).

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, ezért az, a fenti kiegészítésekkel, illetve helyesbítésekkel a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az eltérő minősítésre irányuló I. r. vádlott védője által bejelentett fellebbezés a bizonyítékok mérlegelését támadja. Azt sérelmezi, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított kellő jelentőséget annak, hogy a vádlottak közötti szóváltás kialakulása a II. r. vádlott provokatív magatartására vezethető vissza, melynek hatására az I. r. vádlott a kést elővette, de tudata nem fogta át azt, hogy a késsel sérülést is okozhat.

Az elsőfokú bíróság kellően megindokolta, hogy mely bizonyítékok és miért fogadhatók el. Gondosan mérlegelte a vádlottak, az 1. sz., a 2. sz., a 3. sz., a 4. sz. tanúk vallomásait, és az igazságügyi orvos-szakértői véleményben foglaltakat. Mérlegelését követően indokát adta annak, hogy miért vetette el az I. r. vádlott megváltoztatott vallomásának azon részét, miszerint ijesztési szándékkal vette elő a kést és reflexből szúrta meg a II. r. vádlottat. Megfelelő indokát adta annak is, hogy - a Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvében kifejtetteknek megfelelően - az alkalmazott eszközre, a szúrás erejére, irányultságára, a megtámadott testtájakra figyelemmel, miért vont le arra kétséget kizáró következtetést, hogy az I. r. vádlottnak a testi sértés okozására egyenes szándéka terjedt ki. Mindezekre figyelemmel az eltérő minősítésre irányuló fellebbezés eredményre nem vezetett.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és cselekményeik minősítése is a törvénynek megfelelő.

A minősítés kapcsán az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott az irányadó bírói gyakorlatra. A II. r. vádlott cselekményével kapcsolatban megjelölt 1998. évi 368. számú bírósági határozat azonban nem kifejezetten az elsőfokú bíróság által említett azon körülményekre vonatkozik, hogy a vádlottak cselekménye kirívóan közösségellenes és erőszakos jellegű volt, amely alkalmas volt arra, hogy másokban megbotránkozást, vagy riadalmat keltsen. Az irányadó bírói gyakorlatból kifejezetten erre vonatkozik viszont az 1981. évi 489. és 1998. évi 471. számú jogeset.

Az első fokú ítélet 9. oldal 2. bekezdésében említett második bírósági határozat száma elírásra került, az helyesen: BH 2004/93.

Az I. r. vádlott vonatkozásában - szemben a főügyészi átiratban foglaltakkal - helyesen értékelte enyhítő körülményként az elsőfokú bíróság, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, mivel az első fokú bírósági iratok között 9. szám alatti pártfogó felügyelői vélemény és az I. r. vádlott nyilatkozata szerint is jelenlegi élettársa gyermekének eltartásáról közös háztartásban gondoskodik.

Mindkét vádlott esetében az ítélőtábla a visszaesőnek nem minősülő speciális bűnisméltás helyett azt vette súlyosító körülményként figyelembe, hogy részben ugyanilyen bűncselekmények miatt többször voltak büntetve (Bkv. 56/2007. II/2.).

A II. r. vádlott - helyesen - bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomása vehető figyelembe nyomatékos enyhítő körülményként (Bkv. 56/2007. II/11.), illetve további súlyosító körülmény a kezdeményező szerepe (Bkv. 56/2007. II/8.). Mellőzi az ítélőtábla a II. r. vádlott vonatkozásában a súlyosító körülmények közül az élet és testi épség elleni bűncselekmények helyi és országos szintű elszaporodottságát, mivel nem ilyen jellegű bűncselekmény miatt került megállapításra a büntetőjogi felelőssége.

A kiszabható szabadságvesztés mértéke az I. r. vádlott esetén 2-8 év, a törvényi középérték 5 év, míg a II. r. vádlott esetén 2 évig terjedő szabadságvesztés, a törvényi középérték - helyesen - 1 év 1 hónap. A bűnösségi körülményekre, valamint arra is figyelemmel, hogy olyan családi perpatvar során került sor a bűncselekmények elkövetésére, melyet követően, a II. r. vádlott meggyógyult és megbocsátott az I. r. vádlottnak, az ítélőtábla álláspontja szerint az I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés arányos és indokolt annak sem súlyosbítására, de enyhítésére sem látott lehetőséget, így az erre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A II. r. vádlott ugyan korábban ugyanilyen bűncselekmény miatt már elítélésre került, de mivel elszenvédője is és kiobbantója is volt a bűncselekményeknek, ezért nem indokolt a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtása próbaidőre történő felfüggesztésének mellőzése. A korábbi ugyanilyen cselekményére tekintettel azonban az ítélőtábla a próbaidőt 3 évre súlyosbította.

Az elsőfokú bíróság tévesen kötelezte a II. r. vádlottat a költségjegyzék 2. tételszáma alá bevezetett 13.449.- forint véralkohol szakértői díj megfizetésére, mivel véralkohol vizsgálat az eljárás során csak az I. r. vádlott kapcsán történt, és az első fokú ítélet is kizárólag az I. r. vádlott kapcsán tartalmaz ilyen megállapítást. Mindezekből eredően az elsőfokú bíróság helytelenül kötelezte az I. és a II. r. vádlottakat a bűnügyi költség megfizetésére, ezért azt, az ítélőtábla helyesbítette.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság az elkobzás körében a Btk. 77. § (1) bekezdés a) pontja mellett, a b) pont helyett - nyilvánvaló elírási hiba folytán - a g)

pontra hivatkozott, melyet ezúton helyesbített, illetve mellőzte a Be. 338. § (2) bekezdésére történő utalást, mint szükségtelent.

Nem hivatkozott az elsőfokú bíróság a közbiztonságra különösen veszélyes eszközökről szóló 175/2003. (X. 28.) Kormányrendelet mellékletének a) pontjára, melyet az ítéletábra ezúton pótol.

A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a fentiek szerint a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárás során az I. r. vádlott kirendelt védőjének díjával 3.000.- forint, míg a II. r. vádlott kirendelt védőjének díjával 18.000.- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottakat a Be. 381. § (1)

bekezdése, és a Be. 338. § (1) és (3) bekezdése alapján kötelezte.

Szeged, 2013. június 4.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja

Az aláírásban akadályozott tanács tagja helyett:

Dr. Hegedűs István s.k.
tanács elnöke

a

A Szegedi Ítéletábra Bf.III.160/2013/9. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 13.B.373/2012/32. számú ítélete a jelen végzés folytán, a mai napon jogerős - és a II. r. vádlott vonatkozásában fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Szeged, 2013. június 4.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke